

дежда та прави да мыслишз, чи каквото си днесъ живз, така ще си и утрѣ. Днешнійо день та уѣфава за утрѣшній: Пяты на животъа ти са види длазз. Кой та на тока прельщава; дїавольо, што то ти говори: Не смѣртїю умраши. И требѣва да е истина така: Защото ты, ако бы мыслилз, чи ще да умрешз, щеше да са оставишз отз лакомство, отз грабителството обида та, отз насилство то, отз осбжденїе то и отз дрѣгитѣ неподобны и неправедни работы: Ты бы раздалз по сиромасы милостына, Ты не бы са разговаралз съ дрѣгитѣ человека, колкото съ дѣховнаго (твоего) отца, ты не бы гледалз вече на землата, но на небото, гдѣто до кога да е тамо требѣва да отидешз ты не бы мыслилз вече за дрѣго нещѣ, само за дѣшата си, за Бога и за рай: Но тыа работи тѣхрѣде малко ги мыслиме.

Заради това прочее сичките человекѣцы са наслѣдили отз предѣдыте старата онаа прелѣсть: сирѣчь, да гледатз смѣртѣта, и да са не боатз отз неа. Кой ги прельщава; дїавольо, што имз говори; Не смѣртїю умрете. Бестеството ни говори, ще умрете, катадневните примѣри ни говоратз ще умрете, Пророкз Давидз ни говори: „Вы же яко человекѣцы умираете,, а нашата прелѣсть ни говори: „Не смѣртїю умрете“. Ще умреме ще умреме вси мы **Б**ратїе! макарз и да правимѣ толкова матежз, толкѣва такатѣрз на землата, за да са обогатиме, но нїе голи ще да отидеме въ землата, и богатството ни ще да остане на чѣжди